

Mexickí katolíci majú novú indiánsku omšu s pohanskými prvkami – pápež a Vatikán ju podporili

20. marca 2023 ✚ Krátke správy

Po škandále s Pachamamou vo Vatikáne a s tzv. amazonským obradom je tu ďalšia ukážka inkulturácie, ktorá obsahuje podozrivé pohanské prvky. V Mexiku si vytvorili miestni katolíci, za výdatnej podpory episkopátu a s odobrením vatikánskeho vedenia, nový, tzv. „mayský obrad“, ktorý začleňuje do katolíckych obradov tradície Mayov.

Začiatkom marca sa stretla v diecéze San Cristóbal de las Casas skupina mexických biskupov s podsekretárom vatikánskeho Dikastéria pre Boží kult a disciplínu sviatostí, s cieľom pracovať na novom domorodom omšovom obrade, inšpirovanom mayskými tradíciami. To však je už len pokračovanie procesu, ktorý sa rozbehol vo februári, keď mexickí biskupi navštívili Rím a počas návštevy *ad limina* ich prijal pápež František, s ktorým o týchto záležitostiach diskutovali. Evidentne nenarazili na odpor, pretože najnovšie správy hovoria o tom, že v máji pošlú definitívnu verziu návrhu do Ríma na schválenie.

Ilustračný obrázok, zdroj: flickr.com

Ako to však už v modernej Cirkvi chodí celé desaťročia, novotárske, pochybné a heterodoxné praktiky v skutočnosti na schválenie nečakajú. Schválenie je už väčšinou len potvrdením *status quo* trvajúceho dlhší čas. A tak aj „mayský obrad“ už má za sebou svoju generálku, ktorú praktizovali práve v diecéze San Cristóbal, a ktorú schválila *Konferencia biskupov Mexika*.

Motorom tohto revivalu indiánskeho modlárstva bol v diecéze San Cristóbal dlhé roky biskup Samuel Ruiz Garcia, ktorý ju viedol od roku 1960 až do roku 2000. Medzi jeho inovácie patrilo napríklad vkladanie rúk na manželky diakonov, počas ich vysviacky (v roku 2000 ešte Vatikán zasiahol proti) a ďalšie liturgické novinky. Už v roku 1999 v diecéze oficiálny informačný dokument uvádzal:

„Domorodý diakon a jeho manželka by sa mali pripraviť podľa tradície svojej kultúry, aby mohli prijať úrad diakonie. Niekoľko dní sa postiť od jedla a spoločnosti; hľadať čas a miesta na modlitbu a rozjímanie; brať do úvahy slová rady, ktoré im dali múdri ľudia z komunity, ktorí oddávna viedli život ľudu a ktorí im hovoria o tom, k čomu ich Boh v tejto dobe povoláva;

vykonávať a zúčastňovať sa na rôznych vlastných obradoch a obyčajoch.“

Je zrejmé, že manželka je vnímaná ako súčasť diakonického dua. Keď v roku 2005 Vatikán zasiahol proti tejto praxi, mala diecéza už 340 ženatých diakonov. Kňazi tvorili len štvrtinu z tohto čísla, a tak vznikla nová cirkevná realita – farnosti viedli manželské diakonské duá.

Keď bol duchovný nasledovník biskupa Garcíu, biskup Arizmendi v roku 2021 povýšený na kardinála, každý pochopil, že to, čo bolo predtým potláčané, je teraz одобrené pápežom Františkom.

Nedávno Arizmendi uviedol: *„Pred niečo vyše dvoma rokmi mi pápež František dal túto knihu: Papa Francesco e il Messale Romano per le Diocesi dello Zaire, v ktorej je opísané schválenie afrického obradu súčasnej Konžskej demokratickej republiky v liturgii a povzbudil ma, aby som išiel touto cestou inkulturácie domorodých obradov v liturgickom slávení, nielen omše, ale celej katolíckej liturgie.“ (!)*

Súčasný biskup diecézy San Cristóbal de las Casas, Rodrigo Aguilar Martínez (vymenovaný v roku 2018 pápežom Františkom), opísal prvky nového obradu domorodej omše s mayskými prvkami v rozhovore zo 14. marca. Nový obrad nazýva:

„Rímskym rítom s tromi hlavnými prvkami prispôsobenia: sú to modlitby vedené „predsedom“, ktorý je morálne bezúhonným laikom; obrad okiadzania, ktorý vedú najmä laici, a niektoré domorodé ďakovné tance ako forma modlitby na konci omše.“

Ako vidno, túto miestnu cirkev oveľa viac vedú laici a ženy, pričom rovnaké myšlienky teraz presadzuje aj nemecká biskupská Synodálna cesta:

„Je tu veľa katechéto a stálych diakonov spolu s ich manželkami, ktorí podporujú vieru týchto komunit,“ vysvetlil v rozhovore biskup Rodrigo Aguilar Martínez, „a existuje dobre organizovaný systém pozícií alebo služieb na úrovni ich komunitného života a Cirkvi.“

V obrade dominuje „predseda“, „ktorý je už zrelým človekom vo viere aj vo svojej osobe, ktorý sa stará o harmonický život komunity a v liturgii má úlohu usmerňovať určité modlitby správnym spôsobom, ako ich konali pôvodné národy,“ hovorí prelát. Čiže, ide o akéhosi ceremoniára a dozorcú nad presnosťou a autenticnosťou pohanských prvkov. Súčasťou omše sú mayské rituálne tance, ktoré kedysi slúžili na komunikáciu s bohmi a duchmi.

Odborná webová stránka *World History* opisuje mayské tanečné rituály takto: *„Na komunikáciu s bohmi sa vykonávali tanečné rituály. Súčasťou tancov boli honosné kostýmy, ktoré zobrazovali podobu božstiev. Mayovia často nosili alebo používali ozdoby ako palice, oštepky, hrkálky, žezlá a dokonca aj živé hady ako tanečné pomôcky. Mayovia verili, že ak sa budú obliekať a vystupovať ako bohovia, ovládne ich Boží duch, a preto s ním budú môcť komunikovať.“* Biskup Rodrigo Aguilar Martínez nazýva tento tanec „formou modlitby“.

V tomto novom domorodom obrade je ešte oveľa viac foriem „inkulturácie“, ale všetky súvisia so Zemou ako „bohyňou Matkou“ (Pachamamou). Na webovej stránke *Inculturacion.net*, na ktorej kardinál Arizmendi publikoval niekoľko článkov, vysvetľujú tento pojem takto: *„V „indiánskej teológii“ je Zem podstatná, poznajú ju ako bohyňu Matku. Má svoju osobnosť. Je posvätná. Ona je subjekt, s ktorým sa hovorí a ktorý je uctievaný. Zem je božská plodnosť. Rastliny, najmä kukurica, sú mäsom*

bohov, ktoré boli dané človeku na živobytie.“

Čo dodať? Snáď už len príjemnú inkulturáciu a ešte odporučiť poznávací zájazd do Európy, aby sa Mexičania doučili nejaké ďalšie inovácie. Prípadne sa podelili o svoje prvky s európskymi súdruhmi.

BM

Zdroj: LifeSite News, ilustračný obrázok, zdroj – flickr.com

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/mexicki-katolici-maju-novu-indiansku-omsu-s-pohanskymi-prvkami-papez-a-vatikan-ju-podporili/>